

N:o 109.

Af Herr O. Åhlström: Angående ändring i 99 § Utsökningslagen.

I Utsökningslagens 99 § stadgas angående sättet för kungörande af exekutiv auktion å fast egendom, att auktionsförrättaren skall låta kungörelse om auktionen, så ock om egendomens beskaffenhet och auktionsstället, införas i allmänna tidningarne tre gånger, första gången minst fyra veckor och sista gången minst fjorton dagar före auktionsdagen, äfvensom intagas i länskungörelserna samt tillika foga anstalt att kungörelsen varder minst fyra veckor före auktionsdagen å landet uppläst i tingslagets kyrkor och i stad anslagen å det ställe, der auktionen hålles; hvarförutom i 100 § föreskrifves att de, hvilka hafva inteckning i egendomen eller fordran eller rättighet, hvarför egendomen enligt 11 kap. 2 § Jordabalken häftar, eller ega rätt till ränta eller annan afgäld, som bör ur egendomen utgå med förmånsrätt enligt 17 kap. 6 § Handelsbalken, skola, der de äro kände och inom riket boende, af auktionsförrättaren om auktionen genom särskilda kallelsebref underrättas.

Denna senare föreskrift kan emellertid, eftersom numera de allra flesta intecknade skuldsedlar äro stälde till innehafvaren eller till viss man eller order och således kunna huru ofta som helst ombyta egare, icke af auktionsförrättaren vederbörligen fullgöras, derest icke den, från hvilken egendomen blifvit utmätt, kan och vill meddela upplysning om i hvems hand inteckningarne finnas; och som Post- och Inrikes-Tidningar icke äro i landsorten bland allmänheten tillräckligt spridda, och förhållandet är enahanda med länskungörelserna, samt auktionskungörelsens uppläsande å landet i tingslagets kyrkor och anslående i stad å det ställe, der auktionen hålles, icke heller lär verkar synnerligen mycket för spridande af kännedom om auktionen, kan lätt inträffa och torde äfven hafva händt, att en inteckningshafvare blifver ur stånd att sin rätt vid auktionen bevaka. Ätminstone har jag mig bekant ett nyligen inträffadt

fall, då en inteckningshafvare endast genom en tillfällighet i sista stund fått kunskap om auktionen och derigenom lyckats undgå en annars säker förlust. Sådan skulle i många fall lätt kunna beredas inteckningshafvare, derest gäldenären vill handla svikligt och för vinnande af sitt mål är i komplott med någon, som vid auktionen inropar fastigheten.

Att, så vidt möjligt, söka förekomma dylikt är ändamålet med det förslag, jag härigenom framställer, att kungörelse om exekutiv auktion å fast egendom bör införas, jemväl om fastigheten är belägen i stad, uti tidning, deri magistrats eller annan kommunal myndighets kungörelser vanligen intagas, och, om den finnes å landet, uti sådan tidning i närmaste stad.

Visserligen medgifver jag, att icke heller detta förslag är alldeles tillfyllestgörande, men, da vi icke hafva officiella lästidningar, synes mig något bättre icke för närvarande kunna åtgöras.

Jag tillåter mig alltså vördsamt hemställa, det Riksdagen måtte för sin del besluta,

att Utsökningslagens 99 § skall erhålla följande förändrade lydelse:

“Tiden för auktionen varde af auktionsförrättaren bestämd, och låte han kungörelse derom, så ock om egendomens beskaffenhet och auktionsstället, ej mindre införas tre gånger, första gången minst fyra veckor och sista gången minst fjorton dagar före auktionsdagen, så väl i allmänna tidningarne, som ock, om egendomen finnes i stad, uti der utkommande tidning, hvori magistrats eller annan kommunal myndighets kungörelser vanligen införas, och, om den är å landet belägen, uti sådan tidning i närmaste stad, än äfven intagas i länskungörelserna; foge ock“ etc.

eller ock annan i samma syfte gående lydelse, som Lag-Utskottet, dit jag anholder att motionen måtte remitteras, möjligen kan finna lämpligare och vilja föreslå.

Stockholm den 29 Januari 1885.

Olof Ahlström.
